

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

BERGMANN kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(14276/04. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2008. március 27.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Bergmann kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,
Ireneu Cabral Barreto,
Rıza Türmen,
Vladimiro Zagrebelsky,
Danutė Jočienė,
Sajó András,
Nona Tsotsoria, *bírák*

és Françoise Elens-Passos, *Hivatalvezető-helyettes*,

2008. március 4-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (14276/04. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Bergmann Andrea (a "kérelmező") 2001. május 15-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") Képviselője, dr. Höltszl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2006. október 9-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1951-ben született és Pécsen él.

5. 1998. szeptember 4-én Nagyszokoly Önkormányzata ingatlan adásvételi szerződés érvénytelenítése iránti pert indított a kérelmező ellen a Tamási Városi Bíróság előtt. A Bíróság több tárgyalást tartott és két szakvéleményt szerzett be.

6. 2000. május 29-én a bíróság a pert megszüntette, és az ügyet áttette a Tolna Megyei Bírósághoz mint első fokú bírósághoz, mivel a kérelmező

viszontkeresetében megjelölt követelés nagysága folytán a jogvita ezen bíróság hatáskörébe került át.

7. Két tárgyalást követően 2000. október 5-én a Megyei Bíróság helyt adott a felperesi keresetnek. 2000. november 2-án a kérelmező fellebbezett.

8. 2002. október 15-én a Legfelsőbb Bíróság fellebbviteli tanácsa helyben hagyta a Megyei Bíróság ítéletét. Ezt a határozatot a kérelmező csak 2003. július 18-án kapta kézhez. 2003. november 19-én a kérelmező felülvizsgálati kérelmet nyújtott be.

9. 2004. szeptember 1-jén a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati tanácsa elfogadhatatlanná nyilvánította a kérelmet, mivel az *ratione materiae* összeegyeztethetetlen volt a polgári perrendtartásról szóló törvényben foglalt releváns követelményekkel. A bíróság a polgári perrendtartásról szóló törvény 270. § (2) bekezdésének a szóban forgó időszakban hatályos szövegét alkalmazta, amely szerint felülvizsgálati kérelem akkor terjeszthető elő, ha a felülvizsgálni kért határozat az ügy érdemi elbírálására kihatóan jogszabálysértő, és a felülvizsgálat a joggyakorlat egysége, továbbfejlesztése érdekében szükséges.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

10. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. Az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

11. A Kormány vitatta a panaszt.

12. A figyelembe veendő időszak 1998. szeptember 4-én kezdődött és 2004. szeptember 1-jén zárult le. A 2003. július 18-át – amely napon a másodfokú határozatot kézbesítették a kérelmező számára – követő időszak azonban a Bíróság szerint nem róható az állam terhére, mivel az eredménytelen felülvizsgálati eljárást a siker reménye nélkül indította meg a kérelmező. Ilyen módon a releváns időszak két bírósági szinten négy évig, tíz hónapig és két hétig tartott.

A. Elfogadhatóság

13. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

14. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

15. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

16. A benyújtott dokumentumokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra, továbbá a Legfelsőbb Bíróság fülvizsgálati tanácsa előtti, csaknem két éves teljes mértékű inaktivitásra, valamint a másodfokú határozat kézbesítésének kilenc hónapos késedelmére figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

17. A kérelmező az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése alapján az eljárás tisztességtelen voltát is panaszolta. A Bíróság úgy véli: az ügyiratokban nincs jele annak, hogy a bíróságok elfogultak voltak, vagy hogy az eljárás más módon tisztességtelen volt. Ebből következően a panasznak ez a része nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. Cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

18. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

19. A kérelmező 44000 euró nem vagyoni kártérítést követelt.

20. A Kormány vitatta az igényt.

21. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon ítélve 3000 eurót ítél meg számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

22. A kérelmező ilyen címen nem terjesztett elő igényt.

C. Késedelmi kamat

23. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 3000 (háromezer) eurót, továbbá az ezen összeget

terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;

(b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2008. március 27-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Tulkens
Elnök

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes